

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		מ	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ביצה-משילין	מאן דאמר										
מי שהיו פירותיו בעיר אחרת, וערכו בני אותה העיר לבוא אצלו לא יביאו לומפירותיו, ואם ערב הוא - פירותיו כמוהו.											
מי שזמן אצלו אורחים - לא יוליכו בידם מנות, אלא אם כן זכה להם מנותיהם מערב יום טוב.											
המפקיד פירות אצל חברו, רב אמר: כרגלי מי שהפקידו לו	איתמר: [רב]										
כרגלי המפקיד.	שמואל:										
לימא רב ושמואל דאדו לטעמייהו											
אם הכניס ברשות - בעל החצר חייב	דתנן: [חכמים]										
לעולם אינו חייב עד שיקבל עליו בעל הבית לשמור	רבי:										
הלכה כדברי חכמים	רב הונא אמר רב:										
הלכה כרבי.	שמואל:										
לימא רב דאמר כרבנן, ושמואל דאמר כרבי											
אנא דאמרי - אפילו לרבי. עד כאן לא קאמר רבי התם - אלא דבסתמא לא קביל עליה נטירותא, אבל הכא - הא קביל עליה נטירותא.	אמר לך רב:										
אנא דאמרי אפילו לרבנן: עד כאן לא קאמרי רבנן התם - אלא דניחא ליה לאיניש דניקום תוריה ברשותיה דבעל חצר, דאי מזיק ליה לא מיחייב. אבל הכא - מי ניחא ליה לאיניש דליקום פיריה ברשותיה דחבריה?	ושמואל אמר:										
ואם ערב הוא - פירותיו כמוהו.	תנן:										
ואי אמרת כרגלי מי שהפקידו אצלו - כי ערב הוא מאי הוי?											
כגון שיחד לו קרן זוית.	רב הונא, אמרי בי רב:										
מי שזמן אצלו אורחים - לא יוליכו בידם מנות, אלא אם כן זכה להם מנותיהם מערב יום טוב.	תא שמע:										
ואי אמרת כרגלי מי שהפקידו אצלו - כי זכה להם על ידי אחר מאי הוי?											
הכי נמי, כיון שזכה להם על ידי אחר - כמי שיחד לו קרן זוית דמי.											
ואיבעית אימא: זכה שאני.											
רב חנא בר חנילאי תלא בשרא בעברא דדשא. אתא לקמיה דרב הונא											
אי את תלית - זיל שקיל, ואי אינהו תלו לך - לא תשקול.	רב הונא:										
ואי אינהו תלא מי שקיל? והא רב הונא תלמיד דרב הוה											
כרגלי מי שהפקידו אצלו	ואמר רב:										
שאני עברא דדשא, דכמי שיחד לו קרן זוית דמי.											
ואי אינהו תלו ליה לא שקיל?	רב הלל לרב אשי:										
שור של פטם הרי הוא כרגלי כל אדם	והאמר שמואל:										
ואי אינהו תלו ליה לא שקיל?	רבינא לרב אשי:										
הלכה כרבי דוסא	והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										
ואי אינהו תלו ליה לא שקיל?	רב אשי לרב כהנא:										
הבהמה והכלים כרגלי הבעלים	והתנן:										
אלא, שאני רב חנא בר חנילאי דגברא רבה הוא וטריד בשמעתייה, והכי קאמר ליה: אי את תלית - אית לך סימנא בגויה ולא מסחת דעתך מניה - זיל שקיל, ואי אינהו תלו לך - מסחת דעתך, ולא תשקול.											

◈ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	מ
ביצה-משילין	מאן דאמר												מ
מימרא													מ
אין משקין ושוחטין את המדבריות, אבל משקין ושוחטין את הבייתות.												■	מ
אלו הן בייתות - הלנות בעיר, מדבריות - הלנות באפר.												■	מ
למה לי למימר משקין ושוחטין?												⚡	מ
מילתא אגב אורחיה קא משמע לן, דלשקי אינש בהמתו והדר לשחוט, משום סרכא דמשכא.												!	מ
אלו הן מדבריות ואלו הן בייתות? מדבריות - כל שיוצאות בפסח, ורועות באפר, ונכנסות ברביעה ראשונה. ואלו הן בייתות - כל שיוצאות ורועות חוץ לתחום, ובאות ולנות בתוך התחום.	תנו רבנן: [ת"ק]											■	מ
אלו ואלו בייתות הן, אלא אלו הן מדבריות: כל שיוצאות ורועות באפר, ואין נכנסות לישוב לא בימות החמה ולא בימות הגשמים.	רבי:											■	מ
ומי אית ליה לרבי מוקצה?												⚡	מ
פצעילי תמרה לרבי שמעון מהו?	והא בעא מיניה רבי שמעון בר רבי מרבי:											⚡	מ
אין מוקצה לרבי שמעון אלא גרוגרות וצמוקין בלבד.	אמר לו: [רבי]											!	מ
איבעית אימא: הני נמי כגרוגרות וצמוקין דמי.												!	מ
ואיבעית אימא: לדבריו דרבי שמעון קאמר, וליה לא סבירא ליה.												!	מ
ואיבעית אימא: לדבריהם דרבנן קאמר להו: לדידי - אין מוקצה, אלא לדידכו - אודו לי מיהת היכא דיוצאות ורועות בפסח ונכנסות ברביעה ראשונה דבייתות הן.	[רבי]											⚡	מ
לא.	ואמרו ליה רבנן:											!	מ
הדרן עלך משילין פירות וסליקא מסכת ביצה												⚡	מ